

[H. C. Hansen.]

initiativet til hurtig fremsættelse af nødvendige forslag.

Finansministeren (Thorvil Kristensen): Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til indledning om det aktuelle tilfælde, som er grundlaget for det ærede medlems forespørgsel.

Det ærede medlem brugte den vending, at der var ikke noget at sige til, at den pågældende långiver forsøgte at slippe billigst muligt i skat. Jeg vil dertil sige, at den pågældende långiver for nogle dage siden har meddelt mig, at han ikke personligt havde ført de pågældende låneforhandlinger, derfor ikke var bekendt med, at de aftalte lånevilkår indebar en mulighed for en betydelig skattebesparelse, og efter at han var blevet bekendt med dette, havde han taget initiativ, som også det ærede medlem sagde, til at søge lånevilkårene ændret. Det er mig bekendt, at dette har fundet sted, således at lånene nu tegnes til parikurs og en dertil svarende høj lånerente.

Det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at der kan være andre tilfælde, hvor noget lignende kan foreligge. Derfor kan man ikke sige, at selve problemet er ude af verden, selvom det, som har rejst problemet, nu ikke mere eksisterer. Det, som gør denne sag vanskelig, er, at det er svært at sondre mellem de tilfælde, hvor man af tilfældige grunde og uden nogen bestemt tilgrundliggende hensigt får en vis kursdifference ved indfrielse af et lån eller et værdipapir, og de tilfælde, hvor man systematisk for at opnå en mindre skat arrangerer sig med en forholdsvis lav nominal rente og til gengæld en forholdsvis lav kurs, således at en betydelig del af den reelle rente udgøres af den kursdifference, man får ved indfrielsen. Det er jo i disse sidste tilfælde, der kan siges at foreligge et forsøg på at omgå skatteloven, idet efter normal praksis den kursdifference, man opnår ved indfrielse af et lån, ikke er indkomstskattepligtig.

Som sagt er grænsen vanskelig at drage. Hvis man under normale forhold køber en kreditforeningsobligation på markedet til en kurs, der ligger under pari, f. eks. 97, er kursdifferencen jo meget lille. Der foreligger ikke der nogen hensigt om at snyde skattevæsenet. Det ville jo være administrativt uoverkommeligt at finde alle sådanne tilfælde frem og beskatte ikke blot den nominelle rente, men også den kursgevinst, man til sin tid får ved indfrielsen. Det, som man skulle finde frem til, var en

skønsmæssigt ansat grænse imellem de tilfælde, hvor der bevidst og systematisk søges opnået en skattemæssig fordel, og de mere normale tilfælde, hvor dette ikke gælder. Dette tror jeg man i nogen grad har kunnet gøre i praksis. Der er imidlertid sket det, at Højesteret ved en dom i fjor i et bestemt tilfælde har statueret, at den pågældende gevinst ved lånets indfrielse ikke kunne betragtes som skattepligtig indkomst. Jeg skal naturligvis ikke diskutere en højesteretsdom, vi må opfatte den som en fortolkning af skattelovens bestemmelser. Dette vil altså sige, at der herefter foreligger den situation, at Højesteret ikke skønner, at skatteloven, som den er formuleret i dag, tillader at betragte realisationsgevinster, i hvert fald som de forelå i det pågældende tilfælde, som skattepligtig indkomst. Det må naturligvis for lovgivningsmagten rejse det spørgsmål, om det så betyder, at skatteloven, som den er formuleret i dag, trænger til en ændring på dette punkt, fordi der kan være tilfælde, hvor det må være ønskeligt at beskatte den pågældende realisationsgevinst. Man kunne så overveje, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen antydede, at drage det ind under begrebet kapitalvindingsskat, som er nævnt i skattekommisionens betænkning. Dette vil måske være rimeligt i nogle tilfælde; jeg vil dog blot tilføje, at i de tilfælde, hvor noget sådant drives systematisk, vil det formentlig som regel dreje sig om skatteydere med store indkomster; det er jo dem, der har størst fordel af at drive en sådan trafik, og de pågældende vil så spare en indkomstskat, der formentlig er meget større end den kapitalvindingsskat, der ville kunne blive tale om at pålægge dem. Jeg er derfor ikke sikker på, at kapitalvindingsskatten er det rigtige middel i sådanne tilfælde. Der kunne eventuelt blive tale om at give en eller anden tilføjelse til indkomstskatteloven.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at dette spørgsmål bør overvejes snarest, selvom det er vanskelig at træffe grænsen. Jeg har tænkt at foreslå på regeringens vegne, at vi tager dette spørgsmål op til drøftelse som et af de allerførste i det udvalg vedrørende behandlingen af spørgsmålet om en skattereform, som regeringen har besluttet at nedsætte, og til hvilket der i dag er udgået indbydelse til de udvalgsberettigede partier om at lade sig repræsentere.

Forespørgeren (H. C. Hansen): Jeg takker den højtærede finansminister for hans